

Konventionen mellan Sverige, Finland, Danmark, Island och Norge undertecknad i Köpenhamn den 19 november 1934, om arv, testamente och bout redning¹

Konwencja z dnia 19 listopada 1934 r. o dziedziczeniu, testamencie oraz zarządzaniu spadkiem

I ARV OCH TESTAMENTE

Artikel 1

Bestämmelserna i denna konvention tillämpas på frågor om arv och testamente efter en person som vid sin död var medborgare och hade hemvist i en fördragsslutande stat, utom när annat följer av Europaparlamentets och rådets förordning (EU nr ---) om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg.

I. DZIEDZICZENIE I TESTAMENT

Artykuł 1

Postanowienia niniejszej konwencji dotyczą kwestii dziedziczenia oraz testamentu po osobie, która w momencie śmierci była obywatelem i miała miejsce zwykłego pobytu w jednym z umawiających się państw, chyba że co innego wynika z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego.

¹ Tłumaczenie na podstawie szwedzkojęzycznej wersji porozumienia zmieniającego konwencję Överenskommelse med Danmark, Finland, Island och Norge om ändring av konventionen med Finland, Danmark, Island och Norge undertecknad i Köpenhamn den 19 november 1934, SÖ 1935:17, om arv, testamente och boutredning Köpenhamn den 1 juni 2012 (SÖ 2015:1) oraz norweskojęzycznej wersji tekstu jednolitego konwencji Konvensjon mellom Norge, Danmark, Finnland, Island og Sverige om arv og dødsboskifte (LOV-1934-11-19).

Artikel 2

När arvlåtaren inte har bestämt annat i enlighet med vad som sägs i artikel 3, tillämpas i fråga om rätt till arv efter honom eller henne lagen i den fördragsslutande stat där han eller hon vid sin död hade hemvist.

Om det undantagsvis framgår av samtliga omständigheter i fallet att den avlidne vid sin död uppenbart hade en närmare anknytning till en annan fördragsslutande stat än den vars lag skulle vara tillämplig enligt stycke 1, ska lagen i den andra staten tillämpas i fråga om rätt till arv.

Artikel 3

En arvlåtare får förordna att rätten till arv efter honom eller henne ska styras av lagen i den fördragsslutande stat där han eller hon vid tidpunkten för förordnandet eller vid sin död är medborgare.

En arvlåtare som är medborgare i flera fördragsslutande stater får välja lagen i en av de stater i vilken han eller hon är medborgare vid tidpunkten för förordnandet eller vid sin död.

Om arvlåtaren har förordnat att lagen i en icke fördragsslutande stat ska tillämpas, prövas lagvalsförordnandets giltighet i varje fördragsslutande stat enligt de där tillämpliga allmänna reglerna.

Artikel 3a

Ett förordnande om tillämplig lag ska ges i den form som gäller för testamente för att vara giltigt eller framgå av villkoren i ett testamente. En återkallelse av förordnandet ska för att vara giltigt göras i den form som gäller för återkallelse av testamente.

Artykuł 2

Gdy spadkodawca nie zdecydował inaczej w stosunku do tego, co wynika z artykułu 3, prawem właściwym w kwestii prawa do dziedziczenia po nim jest prawo tego państwa umawiającego się, w którym miał on miejsce zwykłego pobytu w chwili śmierci.

Jeżeli, w drodze wyjątku, ze wszystkich okoliczności sprawy wynika, że zmarły w chwili śmierci był wyraźnie ściślej związany z innym umawiającym się państwem niż to, którego prawo miałyby zastosowanie na podstawie poprzedniego ustępu, prawo tego państwa stosuje się w odniesieniu do prawa do dziedziczenia.

Artykuł 3

Spadkodawca może zdecydować, że prawo do dziedziczenia po nim będzie podlegało prawu tego państwa umawiającego się, którego w momencie wyboru prawa bądź śmierci jest obywatelem.

Spadkodawca, który jest obywatelem kilku państw umawiających się, może wybrać prawo jednego z tych państw, których był obywatelem w czasie wyboru prawa bądź śmierci.

Jeśli spadkodawca zdecydował, że prawem właściwym ma być prawo państwa niebędącego stroną konwencji, ważność wyboru prawa będzie oceniana, w każdym z państw umawiających się, na podstawie ogólnych zasad tamże obowiązujących.

Artykuł 3a

Wybór prawa właściwego musi być dokonany w formie, która wymagana jest dla ważności testamentu, lub być wyrażony jako postanowienie w testamencie. Odwołanie wyboru prawa dla swojej ważności wymaga formy wymaganej dla odwołania testamentu.

Vid prövningen av förordnandets eller återkallelens giltighet till formen iakttas det som sägs i artikel 8.

Artikel 3b

En fördragsslutande stat får bestämma att ett sådant lagvalsförordnande som avses i artikel 3, av en arvlåtare med hemvist i den staten vid tidpunkten för förordnandet, vid ett arvskitte i denna stat är verksamt mot arvlåtarens make eller sambo endast om förordnandet meddelas den maken eller sambon.

Artikel 4 — upphävd

Artikel 5 — upphävd

Artikel 6 — upphävd

Artikel 7 — upphävd

Artikel 8

Arvlåtarens testamente anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrivs i lagen på ort där testamentet upprättades eller testator vid upprättandet eller vid sin död hade hemvist eller i lagen i stat där testator vid upprättandet eller vid sin död var medborgare.

Såvitt testamente avser fast egendom ska det också anses giltigt till formen, om testamentet i fråga om formen uppfyller vad som föreskrivs i lagen på den ort där egendomen finns.

Första stycket har motsvarande tillämpning i fråga om ändring eller återkallelse av testamente. Återkallelse ska också anses giltig till formen, om återkallelsen i fråga om formen uppfyller vad som föreskrivs i lag enligt vilken det återkallade testamentet på grund av vad som sägs i första stycket var giltigt till formen.

Sprawdzenie ważności wyboru prawa lub jego odwołania w zakresie formy odbywa się zgodnie z artykułem 8.

Artykuł 3b

Umawiające się państwo może postanowić, że wybór prawa, dokonany, tak jak w artykule 3, przez spadkodawcę mającego zwykły pobyt w tym państwie, w którym go dokonano, będzie skuteczny wobec małżonka spadkobiercy lub jego partnera, jeżeli postanowienie o wyborze prawa będzie notyfikowane temu małżonkowi lub partnerowi.

Artykuł 4 — uchylony

Artykuł 5 — uchylony

Artykuł 6 — uchylony

Artykuł 7 — uchylony

Artykuł 8

Ważność testamentu pod względem formy oceniana jest według prawa państwa, w którym testament został ustanowiony, lub państwa, w którym spadkodawca w momencie ustanawiania testamentu bądź śmierci miał miejsce zwykłego pobytu, albo którego był obywatelem.

Jeżeli testament obejmuje nieruchomości, jego ważność pod względem formy oceniana będzie również na podstawie prawa państwa, w którym nieruchomościę się znajduje.

Pierwszy akapit ma odpowiednie zastosowanie w przypadku zmiany lub odwołania testamentu. Odwołanie również uznaje się za ważne pod względem formy, jeśli spełnia wymogi przepisów prawa, zgodnie z którym tenże odwołany testament, na podstawie akapitu pierwszego, jest ważny pod względem formy.

Hade testator enligt lagen i icke fördragsslutande stat domicil i den staten, får detta domicil åberopas i stället för hemvist i fall som avses i första eller andra stycket.

Uppstår i övrigt enligt första, andra eller tredje stycket fråga om tillämpning av lagen i icke fördragsslutande stat, tillämpas de allmänna regler som härom gälla i varje fördragsslutande stat.

Artikel 9

En fråga om arvlåtarens behörighet att upprätta eller återkalla ett testamente ska bedömas enligt lagen i den fördragsslutande stat vars lag enligt artikel 2 eller 3 ska tillämpas i fråga om rätt till arv efter den döde.

Arvlåtaren ska också anses ha haft behörighet att upprätta eller återkalla testamentet om han eller hon hade sådan behörighet enligt lagen i den fördragsslutande stat där han eller hon vid tidpunkten för upprättandet eller återkallelsen hade hemvist.

Om arvlåtaren vid den aktuella tidpunkten hade hemvist i en icke fördragsslutande stat tillämpas de allmänna regler som gäller i varje fördragsslutande stat.

Artikel 10

Fråga om testamentets eller återkallelsens ogiltighet på grund av testators sinnestillstånd eller på grund av svek, villfarelse, tvång eller annan otillbörlig påverkan ska bedömas enligt lagen i den av staterna, där testatorn hade hemvist vid den tid då åtgärden vidtogs.

Jeśli testator, według prawa państwa niebędącego stroną konwencji, miał miejsce zamieszkania w tym państwie, dla kwestii poruszonych w pierwszym i drugim akapicie, zamiast miejsca zwykłego pobytu, można zastosować łącznik miejsca zamieszkania.

Do innych niż poruszone w akapicie pierwszym, drugim lub trzecim kwestii dotyczących stosowania prawa państwa niebędącego państwem umawiającym się zastosowanie mają zasady ogólne obowiązujące w każdym umawiającym się państwie.

Artykuł 9

W kwestii oceny zdolności spadkodawcy do ustanowienia bądź odwołania testamentu prawem właściwym jest prawo tego państwa umawiającego się, którego prawo jest właściwe wg artykułu 2 lub 3 w kwestii prawa do dziedziczenia po zmarłym.

Uważa się również, że spadkodawca jest zdolny do sporządzenia lub odwołania testamentu, jeżeli posiadał takie uprawnienia na mocy prawa umawiającego się państwa, w którym miał miejsce zwykłego pobytu w chwili ustanowienia lub odwołania.

Jeżeli spadkodawca w danym czasie miał miejsce zwykłego pobytu w państwie niebędącym umawiającym się państwem, zastosowanie mają ogólne zasady obowiązujące w każdym umawiającym się państwie.

Artykuł 10

Kwestia podważenia ważności ustanowienia testamentu bądź jego odwołania ze względu na stan psychiczny spadkodawcy lub z powodu oszustwa, błędu, przymusu czy innego bezprawnego wpływu będzie rozpatrywana według prawa państwa umawiającego się, w którym spadkodawca miał

Om testator vid den aktuella tidpunkten hade hemvist i en icke fördragsslutande stat tillämpas de allmänna regler som gäller i varje fördragsslutande stat.

Artikel 11

Hade medborgare i fördragsslutande stat vid sin död hemvist i Finland eller Sverige, ska där gällande lag tillämpas i fråga om klander av testamente.

Bestämmelser i norsk lag om att rätt på grund av testamente och invändningar mot giltigheten av testamente ska göras gällande inom vissa frister tillämpas också i fråga om testamente efter medborgare i annan fördragsslutande stat, om han eller hon vid sin död hade hemvist i Norge.

Artikel 12

Om arvlåtaren har ingått ett arvsavtal eller gett en gåva för dödsfalls skull ska avtalets eller gåvans bindande verkan bedömas enligt den stats lag som då enligt artikel 2 eller 3 gällde för rätten till arv efter honom eller henne.

Detsamma gäller fråga om egendom som arvinge mottagit av arvlåtaren under dennes livstid ska anses som förskott på arv.

Om fråga uppstår enligt första eller andra stycket om tillämpning av lagen i en icke fördragsslutande stat tillämpas de allmänna regler som därom gäller i varje fördragsslutande stat.

miejsce zwykłego pobytu w chwili podjęcia bezprawnego działania.

Jeżeli w tym czasie spadkodawca miał miejsce zwykłego pobytu w państwie niebędącym umawiającym się państwem, zastosowanie mają ogólne zasady obowiązujące w każdym umawiającym się państwie.

Artykuł 11

Jeżeli obywatel umawiającego się państwa miał miejsce zwykłego pobytu w Finlandii lub Szwecji w chwili śmierci, w przypadku podważenia testamentu stosuje się obowiązujące tam prawo.

Przepisy prawa norweskiego, zgodnie z którymi prawa wynikające z treści testamentu oraz sprzeciw wobec ważności testamentu muszą być egzekwowane w określonych terminach, stosuje się również w przypadku testamentów obywateli innego umawiającego się państwa, jeżeli w chwili śmierci spadkodawcy mieli oni miejsce zwykłego pobytu w Norwegii.

Artykuł 12

Jeżeli spadkodawca zawarł umowę spadkową lub dokonał darowizny na wypadek śmierci, wiążący skutek spadku lub darowizny ocenia się zgodnie z prawem państwa, które następnie zgodnie z artykułem 2 lub 3 stosuje się do prawa do dziedziczenia po nim.

To samo dotyczy kwestii majątku otrzymanego przez spadkobiercę od spadkodawcy przed śmiercią, który uważany będzie za zaliczkę na poczet spadku.

Jeżeli powstanie pytanie na podstawie akapitu pierwszego lub drugiego dotyczące stosowania prawa państwa niebędącego umawiającym się państwem, zastosowanie mają ogólne zasady obowiązujące w każdym umawiającym się państwie.

Artikel 13 (język norweski)

De særlige regler som i nogen av statene gjelder om en arvings rett til fast eiendom med tilbehør, eller om en arvelaters adgang til ved testament å råde over sådan eiendom til fordel for enkelte arvinger, får anvendelse på eiendom i denne stat.

Retten til gjennom testament å treffe fideikommissariske forføininger over fast eiendom eller andre forføininger over fast eiendom til fordel for ufødte bedømmes likeledes efter loven i den stat hvor eiendommen ligger. På retten til å treffe sådanne forføininger over annet enn fast eiendom kommer denne konvensjon ikke til anvendelse.

Artikel 14 (język norweski)

Er der adoptivbarn efter en statsborger i en av statene, og er adopsjonsbevillingen gitt i en av disse stater med forbehold om rett for adoptanten til uten hinder av adopsjonen å råde over sine efterlatenskaper, skal dette forbehold ha gyldighet også i de andre stater.

Artikel 15 — upphävd**Artikel 16**

På fråga om preskription av rätt att ta arv eller testamente efter en arvlåtare tillämpas lagen i den stat som enligt artikel 2 eller 3 gäller för rätten till arv efter honom eller henne.

Artykuł 13

Dla kwestii dotyczących nieruchomości stosuje się szczególne reguły obowiązujące w państwie jej położenia, dotyczące prawa spadkobiercy do nieruchomości wraz z przynależnościami bądźz prawa spadkodawcy do rozrządzenia daną nieruchomością w testamencie na rzecz niektórych spadkobierców.

Prawo do uczynienia w testamencie zapisu powierniczego dotyczącego nieruchomości bądźz innego rozrządzenia nieruchomością na rzecz nienarodzonego dziecka jest oceniane zgodnie z prawem państwa, w którym nieruchomość się znajduje. Niniejsza konwencja nie ma zastosowania do dokonania tego rodzaju rozrządzeń, które nie dotyczą nieruchomości.

Artykuł 14

Jeśli adoptowane dziecko jest obywatelem jednego z umawiających się państw, a zezwolenie na adopcję udzielane jest w jednym z tych państw, z zastrzeżeniem adoptującego do rozrządzenia majątkiem spadkowym bez uszczerbku dla adopcji, zastrzeżenie to powinno mieć zastosowanie również w pozostałych państwach.

Artykuł 15 — uchylony**Artykuł 16**

Dla kwestii przedawnienia² prawa/ upływu terminu do przyjęcia spadku bądźz testamentu po spadkodawcy prawem właściwym będzie prawo ustalone na podstawie artykułu 2 bądźz 3 dla prawa do dziedziczenia.

² Definicja terminu *preskription* odpowiada rozumieniu terminu przedawnienia w polskim prawie cywilnym, jednakże w kontekście poruszonym przez art. 16 określeniem bardziej adekwatnym wydaje się „upływ terminu do dokonania czynności przyjęcia spadku”.

II DEN DÖDES GÄLD

Artikel 17

På fråga om arvinges eller testamentstagares ansvar för gäld efter en medborgare i fördragsslutande stat eller för fullgörande av legat eller ändamålsbestämmelse enligt den dödes testamente tillämpas lagen i den fördragsslutande stat där han eller hon hade hemvist vid sin död.

Artikel 18

Kallelse på okända borgenärer, som utfärdats under boutredning är, om fordringen var känd och borgenären hade hemvist i en annan fördragsslutande stat, utan verkan, om inte borgenären i tid fått särskilt meddelande om kallelsen och dess verkan eller annars känt till den.

III BOUTREDNING, BODELNING OCH ARVSKIFTE

Artikel 19

Boutredning, bodelning, och arvskifte efter medborgare i fördragsslutande stat ska förrättas i enlighet med lagen i den fördragsslutande stat, där den döde hade hemvist. Om enligt den lagen en domstol eller annan myndighet ska medverka, ankommer det på domstol eller myndighet i den staten.

Där efterlevande make, som är medborgare i fördragsslutande stat, suttit i oskiftat bo och boet ska delas, förfars i enlighet med lagen i den stat, där han eller hon har eller vid sin död hade hemvist; och ska, om enligt den lagen en åtgärd ska vidtas av domstol, åtgärden ankomma på domstol i den staten.

II. DŁUGI SPADKOWE

Artykuł 17

Odpowiedzialność spadkobiercy za zobowiązania spadkodawcy będącego obywatelem jednego z umawiających się państw, długi spadkowe bądź wykonania poleceń testamentowych oceniana jest na podstawie prawa tego umawiającego się państwa, w którym spadkodawca miał miejsce zwykłego pobytu w chwili śmierci.

Artykuł 18

Wezwanie nieznanymi wierzycieli, które ma miejsce po otwarciu spadku, jeżeli roszczenie było znane, a wierzyciel miał miejsce zwykłego pobytu w innym umawiającym się państwie, uważa się za bezskuteczne, jeżeli wierzyciel nie został powiadomiony o wezwaniu we właściwym czasie lub w inny sposób nie dowiedział się o nim.

III. ZARZĄD SPADKIEM, PODZIAŁ MAJĄTKU SPADKOWEGO ORAZ DZIAŁ SPADKU

Artykuł 19

Dla kwestii zarządu spadkiem, podziału majątku spadkowego oraz działu spadku po obywatelu jednego z umawiających się państw stosuje się prawo tego państwa, w którym spadkodawca miał miejsce zwykłego pobytu w chwili śmierci. Jeśli, według tego prawa, czynności te odbywać się mają przy pomocy sądu bądź innego organu, jurysdykcja przypada sądom bądź organom państwa, którego prawo jest właściwe.

Jeżeli pozostały przy życiu małżonek, będący obywatelem jednego z umawiających się państw, przejął całość majątku spadkowego po śmierci spadkodawcy i majątek ten ma zostać podzielony między spadkobierców, stosuje się prawo tego państwa, w którym małżonek ten ma w czasie podziału

Boutredning, bodelning och arvs-
ifte ska även omfatta till boet hörande
egendom som finns i annan fördrags-
slutande stat.

Artikel 20

Vid bodelning som avses i artikel 19
ska i fråga om efterlevande makes
rätt att, mot eller utan vederlag, ta ut
viss egendom tillämpas den lag som
anges i artikel 19.

Detsamma gäller fråga huruvida ma-
ken äger kräva att vad som vid bo-
delningen tillskiftas arvinge ska hos
maken innestå och arvingen för sin
fordran njuta panträtt; dock att pan-
trätt i egendom som finnes i annan
fördragsslutande stat ej må komma
till stånd annorledes än enligt där
gällande lag.

Artikel 21

Tvist om arv eller testamente efter
medborgare i fördragsslutande stat,
som hade hemvist i sådan stat, eller
om efterlevande makes rätt eller om
fordran mot dödsboet ska tas upp av
domstol i den stat, enligt vars lag bo-
utredning, bodelning och arvs-
skifte enligt artikel 19 ska förrättas.

bådź miał w chwili śmierci miejsce
zwykłego pobytu. Jeśli według tego
prawa czynność ta dokonywana jest
przez sąd, jurysdykcja przypada są-
dom tego państwa.

Zarząd masą spadkową, podział ma-
jątku spadkowego oraz dział spad-
ku mogą obejmować również skład-
niki majątku spadkowego znajdu-
jące się w innym umawiającym się
państwie.

Artykuł 20

Przy podziale majątku spadkowe-
go, o którym mowa w artykule 19,
w kwestii prawa pozostałego przy ży-
ciu małżonka do otrzymania, za wy-
nagrodzeniem bądź bez, składników
majątku spadkowego stosuje się pra-
wo właściwe określone w artykule 19.

To samo dotyczy kwestii, czy małżo-
nek posiada roszczenie, ażeby spad-
kobierca pozostawił mu, do korzystania
bądź w posiadaniu, składnik ma-
jątku, który przypadł temu spadko-
biercy w dziale spadku, a także kwe-
stii przysługiwania spadkobiercy za-
stawu bądź hipoteki na tymże skład-
niku majątku. Jednakże zastaw bądź
hipoteka na majątku znajdującym się
w innym umawiającym się państwie
nie może powstać inaczej, niż zgodnie
z prawem tego państwa.

Artykuł 21

Spory dotyczące dziedziczenia lub te-
stamentu po obywatelu umawiającego
się państwa, który miał miejsce zwy-
kłego pobytu w tym Państwie, oraz
kwestii praw i roszczeń co do spad-
ku przysługujących pozostałemu przy
życiu małżonkowi spadkodawcy będą
rozstrzygane przez sądy tego pań-
stwa, którego prawo, zgodnie z arty-
kułem 19, stosuje się do kwestii za-
rządu spadkiem, podziału majątku
spadkowego i działu spadku.

Äro parterna därom ense, må tvisten upptagas i annan fördragsslutande stat, dock ej där boet är föremål för behandling av domstol, testamentsexekutor, bobestyrer eller av domstol förordnad boutredningsman eller skiftesman eller tvisten avser klander av bodelning eller arvskifte i sådant bo eller av testamente efter någon som hade hemvist i Finland eller Sverige, eller av bodelning eller arvskifte efter någon som hade hemvist i Finland.

Artikel 22 (język norweski)

Er der i en annen av statene enn den hvis lov er bestemmende for bobehandlingen, formuegjenstander som tilhører boet, skal domstolene i den stat hvor gjenstandene finnes, efter begjæring sørge for registrering og midlertidig bevaring av gjenstandene og for salg av gjenstander som ikke hensiktsmessig lar sig opbevare. For øvrig skal myndighetene i den sistnevnte stat efter begjæring yde bistand ved bobehandlingen i den utstrekning det kan kreves efter loven i denne stat. Begjæringen kan rettes umiddelbart til vedkommende myndighet. Omkostningene kan, om fornødent, kreves betalt forskuddsvis.

Skriftstykker som er avfattet på finsk eller islandsk, skal være ledsaget av bekreftet oversettelse til dansk, norsk eller svensk. Er dødsfallet inntruffet i en annen stat enn den hvor den avdøde var bosatt, skal efterlatte eiendeler også uten begjæring tas i forvaring efter de på stedet gjeldende forskrifter.

Jeżeli strony wyrażą na to zgodę, spór może zostać rozstrzygnięty w innym umawiającym się państwie, z wyjątkiem przypadków, gdy spadek podlega rozpatrzeniu przez sąd, wykonawcę testamentu lub inne instytucje, albo spór dotyczy roszczeń związanych z sukcesją lub testamentem po zmarłym, który miał miejsce zwykłego pobytu w Finlandii lub Szwecji, lub kwestii podziału majątku spadkowego i działu spadku po osobie, która miała miejsce zwykłego pobytu w Finlandii.

Artykuł 22

Jeżeli w innym państwie niż państwo, którego prawo jest właściwe ze względu na miejsce zwykłego pobytu, znajdują się przedmioty majątku należące do spadku, sądy państwa, w którym znajduje się składnik majątku, na żądanie zarządzą rejestrację i tymczasowe jego zabezpieczenie oraz sprzedaż składników majątku, które nie są odpowiednio przechowywane/zabezpieczone. Ponadto, władze tego państwa, na wniosek, udzielają pomocy w zabezpieczeniu mieszkania w zakresie wymaganym przez prawo tego państwa. Wniosek może zostać niezwłocznie skierowany do właściwego organu. W razie potrzeby koszty można uiścić z góry.

Pismom w języku fińskim lub islandzkim musi towarzyszyć uwierzytelnione tłumaczenie na język duński, norweski lub szwedzki. Jeżeli śmierć nastąpiła w innym państwie niż to, w którym zmarły miał miejsce zwykłego pobytu, majątek pozostały powinien zostać zatrzymany i zabezpieczony bez wniosku, zgodnie z obowiązującymi tam przepisami.

Artikel 23

Är dödsbo som avses i artikel 19 föremål för behandling av bobestyrer i Danmark eller offentligt skifte i Island eller Norge, ska vad där stadgas om inskränkning i borgenärs rätt att utmättningsvis njuta betalning ur dödsbo äga tillämpning jämväl å egendom i annan fördragslutande stat.

Vad nu är sagt gälle dock ej då fråga är om utmätning för skatt eller annan allmän avgift, som pålagts i den staten, eller om fordrans uttagande ur egendom, som häftar såsom pant eller må kvarhållas till säkerhet för fordringen.

Artikel 24

Är dödsbo som avses i artikel 19 föremål för behandling av bobestyrer i Danmark eller offentligt skifte i Island eller Norge, ska i fråga om förmånsrätt för fordran bestämmelserna i artikel 7 av konventionen den 7 november 1933 om konkurs äga motsvarande tillämpning.

Artikel 25 (język norweski)

Lovbestemmelser i en av statene om at tinglysning er nødvendig for at rettigheter som er erhvervet ved rettshandel eller ved utlegg eller utpantning, skal ha gyldighet overfor et dødsbo, kommer ikke til anvendelse på formuegjensstander som ved dødsfallet finnes i de andre stater.

Artikel 26 (język norweski)

Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formuegjensstand finnes, skal en fordring som tilhørte arvelateren, ansees for å være i den stat hvis lov

Artykuł 23

Jeżeli majątek, o którym mowa w artykule 19, podlega administrowaniu przez zarządcę majątku spadkowego w Danii lub publicznemu podziałowi w Islandii, lub Norwegii, ograniczenia w prawie wierzyciela do zaspokojenia się z majątku spadkowego będą miały zastosowanie w równym stopniu do majątku w innym umawiającym się państwie.

Nie ma to jednak zastosowania w kwestii należności podatkowych lub innych opłat ogólnych nałożonych w tym państwie, a także windykacji wierzytelności z majątku, która stanowi zabezpieczenie roszczenia lub może być utrzymywana jako zabezpieczenie roszczenia.

Artykuł 24

Jeżeli majątek, o którym mowa w artykule 19, podlega administrowaniu przez zarządcę majątku spadkowego w Danii lub publicznemu podziałowi w Islandii, lub Norwegii, w odniesieniu do prawa pierwszeństwa roszczenia, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 konwencji z dnia 7 listopada 1933 r. w sprawie upadłości.

Artykuł 25

Przepisy jednego z państw, w których rejestracja własności jest niezbędna do tego, aby prawa nabyte w drodze postępowania sądowego lub przez tytuł egzekucyjny, lub w drodze praw z zastawu były ważne w stosunku do spadku, nie mają zastosowania do przedmiotów znajdujących się w chwili śmierci w innych państwach.

Artykuł 26

W zakresie, w jakim zastosowanie powyższych przepisów zależy od położenia majątku, roszczenie spadkobiercy uważane jest za istniejące w państwie, którego prawo na podstawie

efter artikkel 19 er bestemmende for behandlingen av boet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, ansees den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

Registrert skib eller luftfartøi ansees for å være i den stat hvor det har hjemsted.

IV ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 27

Har domstol i fördragsslutande stat fattat beslut att dödsbo som avses i artikel 19 ska omhändertagas av domstolen, arvsdomstol, boutredningssman, bobestyrer eller testamentsexekutor, eller att boet ska bliva föremål för utredning och skifte genom delägarnas försorg eller skiftas under medverkan av skiftesman, vare beslutet gällande i övriga fördragsslutande stater.

Artikel 28

I fråga om erkännande och verkställighet av dom eller förlikning om rätt på grund av arv eller testamente, efterlevande makes rätt, boutredning eller skifte i anledning av dödsfall eller ansvarighet för den dödes gäld gäller lagen i den stat där erkännande eller verkställighet begäres.

Artikel 29

Konventionen skall ej äga tillämpning där arvlåtaren dött före konventionens ikraftträdande, ej heller där efterlevande make suttit i oskiftat bo och den först avlidne maken dött före nämnda tidpunkt.

artykułu 19 określa sposób traktowania spadku. Jeżeli jednak roszczenie jest powiązane z wekslem lub innym dokumentem, którego dowód jest niezbędny do jego realizacji, uznaje się za istniejące w tym państwie, w którym dokument się znajduje.

Za miejsce położenia zarejestrowanego statku wodnego bądź powietrznego uznaje się miejsce pochodzenia bądź rejestracji.

IV. OGÓLNE POSTANOWIENIA

Artykuł 27

Jeżeli sąd w umawiającym się państwie zdecyduje, że majątek, o którym mowa w artykule 19, trafi pod zarząd sądu, sądu spadkowego, zarządcy majątku spadkowego, powiernika lub wykonawcy testamentu, lub że majątek będzie przedmiotem podziału przez współuprawnionych lub zostanie podzielony pod nadzorem osoby do tego wyznaczonej, decyzja ta obowiązuje również w innych umawiających się państwach.

Artykuł 28

Prawo państwa, w którym ma nastąpić uznanie lub wykonanie orzeczenia, stosuje się do uznawania i wykonywania orzeczeń i ugód dotyczących prawa do dziedziczenia, praw pozostającego przy życiu małżonka, podziału majątku spadkowego i odpowiedzialności spadkobiercy.

Artykuł 29

Postanowienia niniejszej konwencji nie mają zastosowania, jeżeli spadkodawca zmarł przed wejściem w życie konwencji, ani w przypadku, gdy pozostały przy życiu małżonek przejął całość majątku spadkowego po śmierci spadkodawcy, a pierwszy zmarły małżonek zmarł przed tą datą.

Artikel 30 (język norweski)

Konvensjonen skal ratificeres, og ratifikasjonsdokumentene skal deponeres i det danske Utenriksministeriums arkiv så snart skje kan.

Konvensjonen trer i kraft mellem de ratificerende stater den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet efterat minst tre av statene har deponert sine ratifikasjonsdokumenter. I forhold til senere ratificerende stater trer konvensjonen i kraft den 1 januar eller den 1 juli som inntreffer når tre måneder er forløpet fra deponeringen av ratifikasjonsdokumentet.

Enhver av statene kan i forhold til hver av de andre si op konvensjonen med en frist av ett år til ophør den påfølgende 1 januar eller 1 juli.

Artykuł 30

Konwencja zostanie ratyfikowana, a dokumenty ratyfikacyjne będą przechowywane w archiwum Duńskiego Ministerstwa Spraw Zewnętrznych niezwłocznie.

Konwencja wejdzie w życie między państwami umawiającymi się 1 stycznia lub 1 lipca, co nastąpi po upływie trzech miesięcy od złożenia przez co najmniej trzy państwa dokumentów ratyfikacyjnych. W odniesieniu do późniejszych państw ratyfikujących konwencja wejdzie w życie 1 stycznia lub 1 lipca, co nastąpi po upływie trzech miesięcy od złożenia dokumentu ratyfikacyjnego.

Każde państwo może, w stosunku do każdego z pozostałych, wypowiedzieć konwencję z zachowaniem okresu jednego roku do następnego 1 stycznia bądź 1 lipca.

Z języka szwedzkiego przetłumaczyła

Jagoda Klimala

 <https://orcid.org/0000-0002-2766-884X>